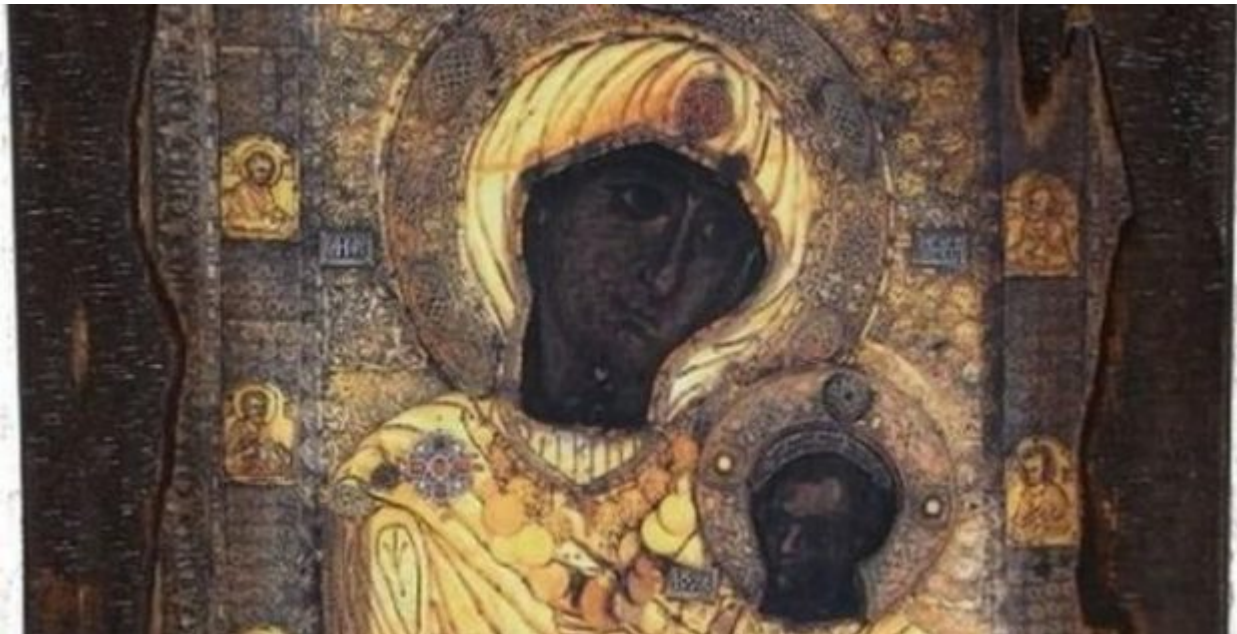

Παναγία Πορταίτισσα: Η θαυματουργή εικόνα που δεν πρέπει ποτέ να βγει έξω από το Άγιο Όρος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Προσκυνημα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Στο Άγιο Όρος υπάρχει η Εικόνα αυτή δεν πρέπει να βγεί ποτέ εκτός του Αθωνα. Οπως λέει η παράδοση, αν γίνει κάτ τέτοιο, θα σημάνει και το τέλος του Αγίου Όρους.

Θεωρείται μια από τις πιο θαυματουργές εικόνες. Τα τάματα που γίνονται για την χάρη της σε καθημερινή βάση από την Ελλάδα, αλλά και όλο τον κόσμο είναι πάρα πολλά..»Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς».

Στην Ιερά Μονή των Ιβήρων βρίσκεται η θαυματουργή Εικόνα Πορταίτισσα, η οποία κατά την παράδοση είναι έργο του Ευαγγελιστή Λουκά. Έχει διαστάσεις 137 εκατοστά ύψος και 94 πλάτος, το δε βάρος 96 κιλά, μαζί με τα αναθήματα και τα λοιπά. Η αυστηρή έκφραση του ιερού προσώπου Της, τονιζόμενη από την επιβλητική, καθηλωτική ματιά Της, προξενεί το δέος.

Δόθηκε το προσωνύμιο τούτο στην Παναγία, επειδή είναι τοποθετημένη η ιερά εικόνα στο παρεκκλήσιο της μονής Ιβήρων που ευρίσκεται αριστερά της κεντρικής Πύλης.

Αυτή η εικόνα ήταν κτήμα μιας ευλαβούς χήρας στη Νίκαια, όταν εικονομάχοι στρατιώτες την ανακάλυψαν στο σπίτι της, μπροστά απ' την οποία έκαιγε ακοίμητη καντήλα. Με την υπόσχεση χρημάτων η σώφρων χήρα πήρε μια μέρα παράταση και τη νύχτα έριξε, με το γιό της μαζί, την Εικόνα στη θάλασσα, η οποία ξαφνικά στάθηκε όρθια και έπλεε προς την Ελλάδα. Εκείνος ο γιος, για να μη τον συλλάβουν, ήρθε στη Θεσσαλονίκη και μετά στο Άγιο Όρος. Κανείς δεν ξέρει που βρισκόταν 170 χρόνια η Εικόνα, απ' το 829 που έπεσε στη θάλασσα ως το 1004 που βγήκε στην Ιβήρων.

Κάθονταν οι παλαιοί άγιοι Γέροντες της Ιβήρων και μιλούσαν περί σωτηρίας ψυχής, όταν ξαφνικά βλέπουν μέσα στη θάλασσα μια λάμψη. Μαζεύτηκαν όλοι οι Μοναχοί του Όρους, και με βάρκες θέλησαν να πάνε στο περίεργο και θαυμαστό σημείο. Μπόρεσαν μόνο να διακρίνουν ότι ήταν μία εικόνα της Θεοτόκου, διότι όσο πλησίαζαν τόσο η εικόνα απομακρυνόταν. Όποτε οι Πατέρες συγκεντρώθηκαν στην Εκκλησία και ικέτευαν θερμώς τον Πανάγαθο να τους επιτρέψει να πάρουν την αγία Εικόνα. Πράγματι ο Θεός άκουσε τη δέηση τους και απάντησε ως έξης.

Έξω απ' το Μοναστήρι ασκήτευε κάποιος Μοναχός Γαβριήλ από την Ιβηρία. Ήταν απλός, αναχωρητής, αδιαλείπτως έλεγε «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με τον αμαρτωλό και ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Η τροφή του ήταν τα βότανα του βουνού και ποτό του το νερό και μέρα-νύχτα μελετούσε το νόμο του Κυρίου. Ενώ προσευχόταν, νύσταξε λίγο, έκλεισε τα μάτια του και βλέπει την αγία Θεοτόκο με ιδιαίτερη λαμπρότητα και του λέει «πήγαινε στο Μοναστήρι σου και

πες στον ηγούμενο ότι ήρθα για να τους δώσω την εικόνα μου» μετά βάδισε στη θάλασσα, για να γνωρίσουν όλοι την αγάπη και πρόνοια που έχω στο Μοναστήρι σας. Μόλις είπε αυτά η Παναγία, χάθηκε απ' τα μάτια του Γαβριήλ.

Μετά πήγε στο Μοναστήρι, είπε το νέο και οι Πατέρες με πομπή και Θεομητορικούς ύμνους πήγαν προς την παραλία. Ο Γέρων Γαβριήλ περπάτησε λίγο στη θάλασσα και αμέσως η εικόνα ήρθε στην αγκαλιά του. Οι Πατέρες με πολλή ευλάβεια και χαρά την υποδέχτηκαν και έκαμαν ολονύκτιες αγρυπνίες και δεήσεις και Λειτουργίες επί τρία μερόνυχτα, για να ευχαριστήσουν τον Θεό και την Παναγία. Την έβαλαν στο ναό της Μονής, αλλά εκείνη έφευγε και στεκόταν πάνω από την πύλη του Μοναστηριού. Αυτό επαναλήφθηκε πολλές φορές, ώσπου ξαναπαρουσιάστηκε η Παναγία στον Γέροντα Γαβριήλ και του λέει:

«Πες στον ηγούμενο να παύσετε να με πειράζετε, διότι δεν ήρθα στο Μοναστήρι για να με φυλάτε σεις, αλλά ήρθα για να γίνω εγώ φύλακας και φρουρός σας και σ' αυτήν και στην μέλλουσα ζωή και όσοι θα ζήσουν με ευλάβεια και φόβο Θεού και δεν αμελούν στην απόκτηση των αρετών, και τελειώσουν την πρόσκαιρη ζωή τους σ' αυτόν τον τόπο, ας έχουν θάρρος και να μη φοβούνται την κόλαση διότι αυτή τη χάρη ζήτησα από τον Θεό και Υιό μου και την πήρα. Ως επιβεβαίωση των λόγων μου σας δίνω αυτό το σημείο, όσο βλέπετε την εικόνα μου στο Μοναστήρι σας, δεν θα λείψει απ' το Όρος τούτο η χάρις και το έλεος του Υιού μου και Θεού».

Όταν τα άκουσε αυτά ο ασκητικός και θεοφόρος πατήρ Γαβριήλ έρχεται βιαστικά στο Μοναστήρι και τα αναφέρει στον ηγούμενο ο οποίος χάρηκε πολύ, συνάθροισε την αδελφότητα και διατάζει να κτισθεί στην είσοδο της Μονής ειδικό παρεκκλήσιο για την φύλακα της Μονής θαυματουργή Εικόνα.

Λέγεται, μάλιστα, ότι εάν χαθεί η εικόνα από την θέση της, τότε θ' αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την δευτέρα παρουσία του Κυρίου μας. Η Αγία αυτή εικόνα φέρει στο κάτω μέρος της σιαγόνας της Θεοτόκου μία ουλή από το μαχαίρι ενός πειρατή. Από την ουλή αυτή έρευσε αίμα, το οποίο πηγμένο διακρίνεται και σήμερα επάνω στην εικόνα.

Πηγή: briefingnews.gr